

Bibliotekenes støtte til kunnskapsoppsummeringer

Best practice article

Ingjerd Legreid Ødemark^{a*}

^aOslo Metropolitan University

Abstract

This paper examines libraries' support for systematic reviews and the significant resource investment this often requires. The purpose is to explore the possibility of scaling resource usage and to discuss the potential consequences of doing so. The study is based on three models for supporting systematic reviews:

1. A series of courses/workshops for a research group or with random participants,
2. A structured guidance program for individual researchers,
3. Close involvement in a research project with the complete delivery of search results, search documentation, and text about the search/methodology.

The models are described in terms of resource use by librarians/libraries and the benefits/outcomes for researchers. These descriptions were presented to librarians, library managers, and researchers in a survey. The respondents were asked to elaborate on their views regarding the costs and benefits of the various models. The responses indicate that all three models are useful in research support. Each of them should be applied with careful consideration. Courses and workshops are most effective as bespoke events and tailored to specific needs. Structured guidance programs are well-suited for researchers who aim at enhancing their own skills and needs to learn systematic searching methods; PhD candidates are perhaps an obvious audience. Developing search strategies, delivering search results, and writing methodology texts should perhaps be limited to cases where researchers have a clear publication plan for a systematic review or similar. In such cases, the systematic literature searches form an essential part of the research methodology, and significant resource investment should be expected.

Keywords: *systematic reviews; research support; systematic literature searches, resource investment*

Nøkkelord: *kunnskapsoppsummeringer; forskningsstøtte, systematiske litteratursøk; ressursbruk*

*Contact: ingleg@oslomet.no

Innledning

De siste ti årene har bibliotekarers tette involvering i forskningsprosjekter og forskningsgrupper ofte vært tematisert på bibliotekkonferanser som IFLA, Creating Knowledge og IATUL. Ett område det jobbes slik er med systematiske søk til ulike typer kunnskapsoppsummeringer. Mange norske fag- og forskningsbibliotek utvikler søkestrategier, kjører søk, leverer EndNote-bibliotek med resultater, komplett dokumentasjon og gjerne også en tekst som kan brukes i metode-delen til rapporten eller artikkelen. Noen ganger er bibliotekaren også medforfatter på den endelige publikasjonen.

Denne tette involveringen i arbeidet med kunnskapsoppsummeringer oppleves som givende, produktiv og meningsfull for alle parter som er involvert. Forskerne er fornøyd med å få spesialtilpasset arbeid. Bibliotekarene blir faglig stimulert ved å følge forskningsprosessen tett og får anerkjennelse for faglig tunge bidrag. For bibliotekene selv er det viktig å kunne synliggjøre at de bidrar substansielt til forskningen på institusjonen.

Det å bidra med omfattende leveranser til kunnskapsoppsummeringer er ikke bare meningsfullt og nyttig, det er også ressurskrevende. Dette skaper en del utfordringer for bibliotekene. Når det er knapphet på ressurser og oppdragene strømmer på, skal man da ordne en kø? Skal man ha kriterier for hvem som kan få? Hvem bestemmer i så tilfelle disse kriteriene? Hvordan vet biblioteket når det brukes riktig mengde ressurser på støtte til kunnskapsoppsummeringer? Dette er diskusjoner som ikke behandles i denne artikkelen.

Formålet med artikkelen er å undersøke om det er mulig å *tilpasse* denne støtten slik at ressursene brukes på best mulig måte. Tilpasningene dreier seg om hvilket omfang og hvilken form støtten biblioteket tilbyr har. Dette blir sett fra to synsvinkler: tidsbruk fra bibliotekarenes side og utbytte fra forskernes side.

Ulike modeller for støtte til kunnskapsoppsummeringer

For å vurdere mulighetene for tilpasning har jeg konkretisert ulike måter bibliotekene kan støtte forskernes arbeid med kunnskapsoppsummeringer. I det følgende presenteres tre ulike modeller for slik støtte. Både beskrivelsene, tidsangivelsene og utbyttebeskrivelsene er omtrentlige, og ikke ment å beskrive noe som faktisk skjer på alle institusjoner. Modellene er basert på egne erfaringer og kjennskap til hva som gjøres av kollegaer både på egen og andre institusjoner.

En måte å støtte arbeidet med kunnskapsoppsummeringer på er ved å arrangere kurs eller workshops som setter forskerne i gang, og der det blir et fellesskap der deltakerne og kursholder diskuterer og kommenterer hverandres ideer og arbeid underveis.

KURS- ELLER WORKSHOPREKKE	
Kursrekke/workshoprekke for forskergruppe eller tilfeldige deltakere: 2-3 x 3 timers varighet. Maksimalt 10 deltakere. Forberedelser og arbeid underveis, både for bibliotekar og deltakere.	Utbytte deltakere: innsikt i review- og søkem metode, godt påbegynt egenutviklet søkestrategi til eget prosjekt.
	Tidsbruk bibliotekar: (kurs/workshoputvikling ikke medregnet): 16 timer.

Figur 1: Kurs- workshoprekke

Kurs- og eller workshoprekker holdes for forskergrupper eller tilfeldige deltakere. 2-3 økter à 2-3 timer varighet. Det forutsettes maksimalt 10 deltakere. Det vil være forberedelser og arbeid mellom øktene både for bibliotekar og deltakere.

Deltakerne vil få innsikt i review- og søkem metode og en godt påbegynt søkestrategi til eget prosjekt. I tillegg til utviklingen av selve kurs- og eller workshop-opplegget, må bibliotekaren regne med å bruke 16 timer til forberedelser og arbeid mellom øktene for hver gang opplegget gjennomføres.

Den andre modellen er et strukturert veiledningsløp.

STRUKTURERT VEILEDNINGSLØP	
Strukturert veiledningsløp for enkeltforskere eventuelt liten gruppe med felles prosjekt: 3-4 møter à 1-2 timer. Forberedelser og arbeid underveis, både for bibliotekar og deltaker.	Utbytte deltakere: innsikt i review- og søkem metode, ferdig søkestrategi til en sentral database utviklet i samarbeid med bibliotekar, denne kan benyttes som «mal», forståelse for hvordan overføring til andre databaser gjøres.
	Tidsbruk bibliotekar: 10-12 timer.

Figur 2: Strukturert veiledningsløp

I et strukturert veiledningsløp møter bibliotekaren en forsker, eller eventuelt en liten gruppe forskere som arbeider med et felles prosjekt. Veiledningsløpet går over 3-4 møter med litt tid mellom hvert møte. Erfaringsmessig er det en modningsprosess i arbeidet med kunnskapsoppsummeringer, spesielt gjelder dette utviklingen av forskningsspørsmål. Derfor er det en fordel at veiledningsløpet går over noe tid. Deltakerne får et opplegg som er tilpasset deres eget tema og innsikt i reviewmetode og søkem metode. De sitter igjen med en ferdig utviklet søkestrategi til en sentral database til sitt prosjekt, og denne kan benyttes som mal for utviklingen av søk til andre databaser. Deltakerne må også få en innføring i funksjonaliteten til flere databaser slik at de får en god forståelse for hvordan søkestrategien kan overføres.

Tidsbruken for bibliotekar blir noe mindre enn ved kurs- eller workshoprekke, 10-12 timer. Bakgrunnen for dette er at det krever mer tid å planlegge kurs enn å forberede seg til en samtale. Tiden til å jobbe mellom møtene er det først og fremst forskerne som bruker.

Den siste modellen beskriver tett samarbeid med forsker eller forskergruppe, ofte over en periode, om utvikling av søkestrategi. Dette samarbeidet ender med full leveranse, med

EndNote-bibliotek, dokumentasjon og gjerne en tekst som kan være utgangspunkt for en metodetekst til rapport eller artikkel.

TETT SAMARBEID OG FULL LEVERANSE	
Tett involvering i forskningsprosjekt med komplett leveranse. Tett samarbeid mellom forsker/forskergruppe og bibliotekar om utvikling av litteratursøk. Samarbeid består av innledende møte, videre kontakt på e-post og eventuelle digitale møter for å avklare spørsmål, vurdere testsøk.	Utbytte oppdragsgiver: EndNote- eller Zotero-bibliotek med søkeresultater, dokumentert og eventuelt fagfelleverdert søkestrategi, tekst som beskriver utviklingen av strategien som kan være grunnlag for metodetekst om søk i rapport/artikkel.
	Tidsbruk bibliotekar 20-40 timer.

Figur 3: Tett samarbeid og full leveranse

Dette er den mest tidkrevende modellen for bibliotekaren. Erfaringsmessig er det misvisende å snakke om gjennomsnitt når det gjelder tidsbruk for bibliotekarer som leverer søk til kunnskapsoppsummeringer fordi spriket er stort. Et anslag på mellom 20 til 40 timer er ikke urealistisk. Forskerne må også sette av en god del tid til samarbeid for at resultatet skal bli godt. Til slutt mottar forskerne søkeresultatene, dokumentert og klare til neste trinn i prosessen.

Konkretiseringen av tidsbruk for bibliotekarer og utbytte for deltaker/oppdragsgiver er bevisstgjørende, og gjør at det kan stilles en rekke spørsmål knyttet til ressursbruk. For eksempel: Er kurs tidsbesparende i forhold til individuell veiledning? Hva er forholdet mellom kvalitet og effektivitet? Finnes det andre gevinster som er viktige i tillegg til det åpenbare?

Undersøkelse

Neste trinn i prosessen med å undersøke mulighetene for tilpasning av bibliotekenes støtte til kunnskapsoppsummeringer var å hente inn andres synspunkter på og vurderinger av de ulike måtene dette arbeidet kan gjøres på.

For å finne ut av andres synspunkter ble nøkkelinformanter kontaktet. Det vil si informanter som på grunn av en eller annen befatning med temaet har spesiell innsikt (Payne G. & Payne J. 2004, ss135-138). I dette tilfellet er nøkkelinformantene:

- bibliotekledere som ved sitt ansvar for utvikling av tjenester og prioritering av knappe ressurser har sitt spesielle blikk på en ressurskrevende tjeneste i biblioteket
- bibliotekarer som har arbeid med kunnskapsoppsummeringer som sitt spesialfelt, har sin innsikt når det gjelder både muligheter til kunnskapsoverføring gjennom kurs og veiledning, kvalitet på arbeid og så videre
- forskere som har publisert eller gjennomført ulike typer av kunnskapsoppsummeringer kan si noe om behov for støtte fra bibliotekar og hvilken form og i hvilket omfang dette er ønsket eller nødvendig

Undersøkelsen ble planlagt som fokusgruppeintervju, men av praktiske grunner ble den gjennomført som en spørreskjemaundersøkelse med kvalitative spørsmål. Det er mest vanlig å bruke spørreskjema til mer kvantitative spørsmål, men det er flere forhold som gjør at dette er en metode spesielt egnet til den typen formål jeg hadde. Spørreskjema egner seg godt til å innhente synspunkter og innsikt, og dataene som innhentes er informantenes egne ord. Videre

kan det i noen tilfeller være lettere for respondentene å si det de mener og ikke legge bånd på seg, i og med at de sitter for seg selv og skriver og ikke blir konfrontert med andres spørrende blikk eller lignende (Braun et al 2020). Det er likevel viktig å være oppmerksom på at man mister den gjensidig berikende diskusjonen som fokusgruppeintervjuer gir. Mitt inntrykk er også at formen, altså selve skjemaet, skaper litt skjematiske svar, dette til tross for åpne spørsmål. Med dette mener jeg at svarene nok er mindre nyanserte enn den enkeltes bidrag i en samtale ville vært, og at de også er kortere. Noen av svarene i undersøkelsen hadde også påfallende gjentakelser av formuleringene i beskrivelsene som var gitt i skjemaet. Dette kan kanskje tyde på at ikke alle informantene har svart så fritt som jeg hadde håpet. Kanskje har også beskrivelsene i seg selv, sammen med det enkle og repeterte spørsmålet, virket ledende på noen.

Spørreskjemaundersøkelsen ble sendt til 20 personer, jevnt fordelt blant de ulike gruppene. For bibliotekarene og biblioteklederne ble ansatte og ledere ved ulike institusjoner som jobber med støtte til kunnskapsoppsummeringer kontaktet. Når det gjelder forskerne er de utelukkende rekruttert fra OsloMet - storbyuniversitetet, og alle har publisert kunnskapsoppsummeringer av ulikt slag, både i form av reviewartikler og rapporter.

13 av mottakerne av undersøkelsen svarte. Undersøkelsen var anonym, men informantene oppgav hvilken informantgruppe de tilhørte. Alle gruppene har svart, men det er relativt færrest svar fra forskere, og de svarer også mindre fylldig enn de øvrige gruppene. Det er ikke en representativ undersøkelse, og det kan derfor ikke trekkes noen slutning om hva de ulike gruppene som helhet mener. Gruppens samlede svar kan likevel indikere gruppens interesser og synspunkter. Dette gjelder i mindre grad svarene fra forskerne enn bibliotekarene og biblioteklederne. Men kanskje er også det lave antallet svar fra denne gruppen i seg selv en indikasjon som støtter noen av funnene. Det viser liten interesse for å bidra til noe de selv delvis uttrykker at er praktiske og tekniske utfordringer. Til tross for det lave antallet svar, har undersøkelsen gitt et rikt og verdifullt materiale til bruk i min utforskning av mulighetene for tilpasning av bibliotekenes arbeid med støtte til kunnskapsoppsummeringer.

Spørreskjemaet åpnet med to demografiske spørsmål, stilling og fagtilhørighet, og denne innledningen:

«Bibliotekene i universitets- og høyskolesektoren støtter forskeres arbeid med kunnskapsoppsummeringer på ulike måter. I hovedsak dreier støtten seg om (hjelp til) utvikling av systematiske litteratursøk, men ofte inngår også metodeveiledning. Formålet med denne undersøkelsen er å utforske mulighetene for en gradering av denne støtten. For å vite mest mulig om mulige gevinster og omkostninger ulike former for gradering av støtten har for ulike interessenter er det interessant å vite hvilken stilling du har og eventuelt hvilke(t) fagfelt du tilhører.»

Videre fulgte en innledning til hoveddelen av skjemaet:

«Under skisseres tre ulike måter bibliotekene kan støtte arbeid med kunnskapsoppsummeringer på. Både beskrivelsene, tidsangivelsene og utbyttene er omtrentlige, og de er ikke ment å beskrive noe som faktisk skjer på alle institusjoner. Beskrivelsene er snarere ment som utgangspunkt for dine refleksjoner rundt hvilke omkostninger og gevinster du mener de ulike måtene bibliotekene kan støtte arbeidet med kunnskapsoppsummeringer på kan ha. Sentrale momenter kan være: nytte og relevans, timing, ressursutnyttelse og kapasitet, kvalitet på bibliotekenes bidrag til forskning i institusjonen, strategisk satsning, følger for ulike fagfelt, bibliotekarenes mulighet for karriere og kompetanseutvikling.»

De «tre ulike måtene bibliotekene kan støtte arbeid med kunnskapsoppsummeringer på» viser her til de samme modellene som er presentert over i avsnittet Ulike modeller for støtte til kunnskapsoppsummeringer.

Hoveddelen av spørreskjemaet besto av tre spørsmål med likelydende formulering:

«Hvilke gevinster og omkostninger ser du ved bibliotekstøtte i form av»:

- Kurs-/workshoprekke
- Strukturert veiledning
- Tett samarbeid og full leveranse

Informantene ble bedt om å fortelle om hva de så som omkostninger og gevinster ved de ulike modellene for støtte. Til tross for bare 13 svar har dette gitt et rikt materiale. Svarene ble kategorisert og analysert ved nøye gjennomlesing i flere runder. Svarene ble inndelt både etter modell og informantgruppe. I en gjennomlesning forsøkte jeg å finne indikasjoner på ulikheter i perspektivene etter hvilket fagfelt informant oppgav, dette fant jeg ikke. Omkostningene og gevinstene framkommer av svarene både direkte ved at disse ordene brukes, men også indirekte ved at negative og positive sider ved de ulike støttemodellene framkommer på annen måte. I det følgende kommer først en generell presentasjon av hovedsynspunktene som framkom for de ulike støttemodellene, deretter kommer det en kort gjennomgang av de særtrekkene som var felles innenfor de ulike gruppene.

Kurs- eller workshoprekke

Ikke overraskende understreker de fleste at kurs/workshop-muligheten når potensielt flere på kortere tid og at dette er en effektiv måte å støtte arbeidet med kunnskapsoppsummeringer på. Videre poengteres det av mange at kurs og workshop danner en møteplass for ulike deltakere og bidrar til å bygge nettverk. Det er interessant at de fleste bruker ordene «potensielt» og «mulig». Det viser at mange ser på det som *usikkert* om kurs egentlig er effektivt og det henger igjen sammen med utfordringer med å treffe målgruppen med slike tilbud.

Søke- og reviewmetoder kan framstå enkelt og greit på kurs, men vise seg å være utfordrende etterpå. Læringsutbyttet er altså *usikkert*.

Flere peker også på at kurs og workshoper av et visst omfang, slik det er skissert her, også har potensialet i seg til å virkelig kunne formidle kompleksiteten i både søke- og review-metodene og slik øke forståelse for tidsbruken til denne delen av jobben med kunnskapsoppsummeringer.

Ingen av gruppene tror at forskerne kan prioritere kurs i en travel hverdag, slike tiltak blir derfor fort «et slag i luften» som en av forskerne sa.

Strukturert veiledning

Strukturert veiledning tar i modellen litt mindre tid for bibliotekar enn kurs, og dette har noen kommentert at er urealistisk. Alle informantgruppene er bekymret for om modellen stipulerer høy nok tidsbruk. Videre påpeker noen at forståelsen for søk er varierende og at resultatet derfor blir uforutsigbart. På den positive siden uttrykkes mulighet for skreddersøm.

Videre er det mange som sier at veiledning der søkene faktisk utføres av forskeren selv gir mer eierskap og at eierskap er positivt. En av forskerne som svarte sier at hen tror dette er

den beste modellen, nettopp på grunn av eierskapet forskeren vil få til hele prosessen. Dette er også nyttig kompetanseheving for forskere som ønsker å bruke metoden flere ganger.

Mange kommenterte mulighet til formidling av kompleksiteten i dette arbeidet som en viktig effekt av slike omfattende veiledninger.

Tett samarbeid og full leveranse

Dette er det mest tidkrevende for biblioteket og bibliotekarene og kommenteres som svært ressurskrevende. Det er imidlertid ikke det eneste perspektivet. Det blir også understreket at dette er den mest fornuftige bruken av ressurser for institusjonen siden man utnytter ekspertise der det er behov for den, og ikke kaster bort ressurser på å gjøre forskerne litt flinkere til noe de bare får bruk for en sjelden gang.

En av biblioteklederne påpeker at dette er svært god forskningsstøtte, og en av forskerne sier kort og godt: «jeg anbefaler dette alternativet». Det er en utfordring for bibliotekene både å ha nok kapasitet når behov for denne typen støtte, i tillegg er det vanskelig å bygge bibliotekarenes kompetanse.

Enighet

Alt i alt er det en god del enighet: Alle informantgruppene er opptatt av kompetanse. Kompetanse hos bibliotekarer som kan bygge den gjennom å holde workshops og kurs og videreutvikle den gjennom bidrag i prosjekter. Hos forskere er kompetanse i review- og søkemetode viktig selv om de ikke skal utføre søkene selv. Det gir et godt utgangspunkt for godt samarbeid om bestillinger også.

Alle legger også vekt på høy kvalitet på tjenester, på bidrag til forskningsprosjekter og prosjektene i seg selv. God kompetanse gir gode resultater med høy kvalitet: uansett hvem som har kompetansen.

Endelig er også alle opptatt av fornuftig ressursbruk og effektivitet. Forskerne mener at det er mest effektivt at bibliotekarene gjør søk. Alle informantgruppene påpeker potensialet for å nå flere på samme tid med kurs og sier at det er effektivt, men alle stiller også spørsmål ved om det egentlig fungerer slik.

De ulike informantgruppene

De ulike informantgruppene har bidratt med ulike perspektiver, og selv om det ikke er snakk om representativitet, mener jeg allikevel man kan lese noen tendenser ut av svarene og jeg presenterer derfor perspektivet til de enkelte gruppene kort her.

Biblioteklederne har overordnede mål om effektivitet og god ressursbruk i sentrum av sine svar. De ser videre også mye hen til fenomener som ikke er direkte knyttet til selve kunnskapsoppsummeringene, for eksempel til nettverksbygging og etablering av gode kontakter som en viktig del av disse tjenestene. Biblioteklederne tenker strategisk og organisatorisk og er bekymret for om det er tilstrekkelig kapasitet til å gjennomføre systematiske søk til alle som ønsker det. De uroer seg også for muligheter for planlegging av ressursbruk i hele organisasjonen.

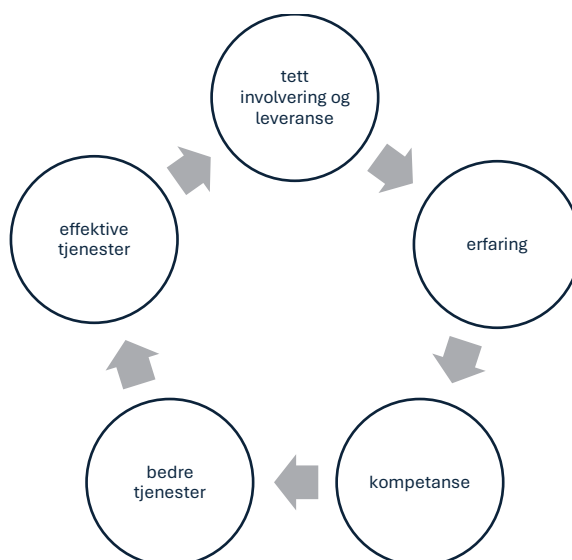
Bibliotekarene er i sine svar opptatt av egen kompetanse og det å bidra til kvalitet i kunnskapsoppsummeringer. Det mest påfallende med bibliotekarenes svar er at de tenker på alt: kapasitet, ressurser, læringsutbytter, kontakter, nettverk og eierskap. Bibliotekarene reflekterer ikke bare over sin egen rolle eller muligheter med de ulike modellene, men på vidtrekkende konsekvenser og hvordan alt påvirker alt. Det er mitt inntrykk på grunnlag av svarene i undersøkelsen at bibliotekarer føler stort ansvar for helheten og at de ikke er vant til å argumentere bare ut fra egne interesser.

Forskerne ser på bibliotekarenes støtte til kunnskapsoppsummeringer som noe praktisk og teknisk. Utvikling søkestrategier og kjøring og dokumentering av søk er et problem som skal løses slik at prosjektene kan gjennomføres. Det er ikke dermed sagt at dette blir sett på som uviktig. En av forskerne påpekte at det skal en del samarbeid til, og at det ikke bare er å bestille, selv om man får en leveranse. Forskerne må sette av tid og engasjere seg i prosessen med utvikling av søkestrategier. For øvrig legger forskerne vekt på at bibliotekaren er ekspertene på søk og at det er mest effektivt at de gjør denne delen av arbeidet. Kursdeltakelse blir ikke sett på som aktuelt fordi det er vanskelig å prioritere i en travel hverdag. Det skal mye til for at det passer, selv om det «sikkert er nyttig» som en av forskerne sier.

Biblioteklederne betrakter alle modellene for støtte til kunnskapsoppsummeringer jeg presenterte i spørreskjemaet som ressurskrevende. De ser dette arbeidet som ressurskrevende i seg selv, og *for* ressurskrevende i forhold til utbyttet. For eksempel blir det sagt at kurs- eller workshopmodellen er for ressurskrevende siden det er lite sannsynlig at forskerne vil benytte seg av et slikt tilbud. Presentasjonen av timebruken gjør kanskje at det fremstår mer ressurskrevende enn det er for lederne? Det er kanskje likevel ikke så ressurskrevende hvis timebruk til alt arbeid som utføres i biblioteket hadde vært konkretisert slik?

God sirkel

Ett av høydepunktene for meg i dette materialet er dette, en god sirkel.

Figur 4: Kontinuerlig sekvens med faser i en sirkelflyt.

Den «gode sirkelen» lyste mot meg etter å ha lest gjennom svarene mange ganger og den laget seg selv.

Tett og grundig arbeid med noe, som det å være tett involvert i arbeidet med kunnskapsoppsummeringer og bidra med full leveranse, og kanskje enda ett hakk dypere enn det jeg har skissert i modellen i spørreskjemaet, ved for eksempel også å bidra til screening og medforfatterskap gir verdifull erfaring som igjen bygger kompetanse. Dette kan igjen hjelpe oss å utvikle bedre tjenester, og etter hvert mer effektive tjenester.

Til sist

Målet med artikkelen har vært undersøke om det er mulig å *tilpasse* støtten bibliotekene gir til kunnskapsoppsummeringer slik at ressursene brukes på best mulig måte. Spørreundersøkelsen beriket egne erfaringer med ulike interessenters synspunkter. Og til tross for at undersøkelsen var liten, og noen av svarene litt skjematisk, har den vært et viktig bidrag til en forsøksvis konklusjon i forhold til hvordan bibliotekene best kan støtte arbeidet med kunnskapsoppsummeringer.

En av informantene sier: «Det kan ta veldig mye tid, men forskning krever mye tid, så jeg mener mer og mer at man er nødt til å snakke om dette som en del av forskningen og ikke en tjeneste.»

Kanskje vi på biblioteket er så opptatt av service og tjenester at vi ikke ser det åpenbare her? Søk er en del av forskningsprosessen når det gjelder kunnskapsoppsummeringer og det å behandle det som noe utenforstående, en slags ekstraservice, tjener ingen. Det tjener ikke forskerne og ikke forskningen. Det tjener heller ikke institusjonen, som ikke utnytter ressursene på mest mulig effektiv måte.

Alle de tre ulike modellene har noe for seg som støtte til kunnskapsoppsummeringer, men spørsmålet er: hvordan kan man benytte seg av dem på best mulig måte?

Kan vi for eksempel tenke slik:

Kurs- workshop tilbys bare til dem som bestiller det. På den måten vet vi at deltakelse prioriteres og dette kan være den effektive arbeidsmåten vi håper på.

Behov for veiledning kan håndteres fortløpende. Det er da fornuftig å benytte seg av en struktur for veiledningen som er gjennomtenkt og som gjør at vi vet at vi får dekket det forskningsmetodene knyttet til kunnskapsoppsummeringer krever.

Og helt til slutt: en forsiktig oppfordring om tørre å argumentere ut fra våre interesser! Bibliotek og bibliotekarer må stille krav til prosjektene for å gå «all in». Men når vi bidrar med utvikling av søkestrategier, kjøring av søk, dokumentasjon og leveranse av søkeresultater, og noen ganger også tekst som beskriver søket, kan vi betrakte det vi gjør som en del av forskningsprosessen, og vite at vi bidrar til en «god sirkel»: tett involvering og leveranse gir erfaring og bygger kompetanse som gjør at vi kan levere enda bedre tjenester, for eksempel bedre kurs og solid veiledning, og derigjennom mer effektive tjenester.

Litteraturliste

Braun, V., Clarke, V., Boulton, E., Davey, L., & McEvoy, C. (2020). The online survey as a *qualitative* research tool. *International Journal of Social Research Methodology*, 24(6), 641–654. <https://doi.org/10.1080/13645579.2020.1805550>

Payne, G., & Payne, J. (2004). Key informants. In *Key Concepts in Social Research* (ss. 135-138). SAGE Publications, Ltd, <https://doi.org/10.4135/9781849209397.n28>